

lader det blive ved de nugældende Lovbestemmelser, alene med de Tilføjelser, som der for Tiden bestemt tiltrænges. Dette maa anses saa meget rigtigere, som forskellige af de Bestemmelser om særlige Forhold, som ere optagne i Flertallets Forslag, næppe ere heldige, i alt Fald ikke for Kjøbenhavns Bedkommende.

Dette Mindretal tillader sig derfor under Ændringsforslag Nr. 39 at stille et hertil sigtende Forslag.

Med Henhold til foranstaaende stilles følgende

Ændringsforslag:

Af Flertallet (Koch, Moltke-Bregentved, S. C. Sørensen og Tolderlund):

Til § 1.

1) I 2det Stykke udgaar Ordet „rejsefende“.

2) I 3dje Stykke udgaar „alle og enhver“, og i Stedet for Resten af Stykket indsættes som nyt 4de Stykke følgende:

„Enhver af disse Udkomster give endvidere Ret til at sælge tilberedte Spisevarer og skattefrit Ol ud af Huset.“

3) Efter § 1 indsættes som Overskrift over et særligt Afsnit:

„A. Beværtning med Ret til Udskænkning af Brændevin, Vin og skattepligtigt Ol“

Til § 2.

4) Paragraffens første Stykke affattes faaledes:

„Kommunalbestyrelsen kan modsætte sig, at der i Kommunen gives nye Udkomster paa denne Beværtningsnæring.

Tager Kommunalbestyrelsen ikke en saadan Bestemmelse, kan den i Kjøbenhavn og i Købstæderne (sfr. ny § 24) med Indenrigsministeriets Samtykke affatte en Vedtægt, hvori der tages Bestemmelse om, at disse Beværtninger i Kommunen fastsættes til et vist Antal, i hvilket Fald det tillige kan bestemmes, at de delvis knyttes til

visse nærmere angivne Etablissementer eller Steder, og at Lokalerne skulle have en nærmere bestemt Beliggenhed og Indretning. Naar i dette Tilfælde en Beværtningsadkomst bliver ledig, har Øvrigheden ved offentlig Bekendtgørelse med passende Varfel at indfalde dem, der attraa at erholde Udkomsten, til derom at indgive Ansøgning til Kommunalbestyrelsen, der bestemmer til hvem Udkomsten vil være at udfærdige af Øvrigheden. Finder Øvrigheden imidlertid, at den valgte Person eller de Lokaler, hvori Beværtningen agtes drevet, ikke fyldestgør Lovens eller Vedtægtens Forskrifter, har Øvrigheden at gøre Kommunalbestyrelsen opmærksom herpaa, og saafremt Øvrighedens Formening ikke tages til Følge, at indstille Sagen til Indenrigsministeriets Afgørelse.

Vedtægten kan kun forandres med Indenrigsministeriets Samtykke, men Indenrigsministeriet kan paa Kommunalbestyrelsens Indstilling under særlige Omstændigheder tillade Afvigelser fra Vedtægten, navnlig uden for Reglen give Bevilling til Beværtningsnæring, i hvilket Fald det blandt andre Vilkaar kan paalægges den, hvem sliq Bevilling meddeles, en Gang for alle at erlægge en Ekstraafgift, afpasset efter den Værdi, som den uden for Reglen givne Udskænkning antages at have for paagældende, hvilken Afgift efter Kommunalbestyrelsens af Indenrigsministeriet billigede Forslag anvendes i velbedigt kommunalt Diemed.

Hvor en vedtægtsmæssig Ordning ikke foreligger, udfordres til Udøvelse af denne Beværtningsnæring Bevilling fra Indenrigsministeriet. Bevillingen kan indeholde nærmere Bestemmelser, hvorved den begrænses i Henseende til Tid og Omfang. Forinden Bevillingen meddeles, gives der for Kjøbenhavns Bedkommende Magistraten og for de øvrige Købstæders og Landets Bedkommende saavel Kommunalbestyrelsen som Over- og Underøvrigheden Lejlighed til at erklære sig. Paa Landet kan derhos Udkomst til Beværtningsnæring ikke meddeles andetsteds, end hvor Kommunalbestyrelsen samtykker i, at saadan Næring drives.

I samtlige i Henhold til nærværende Paragraf meddelte Beværtningsadkomster bliver det Vilkaar at optage, at den paagældende er undergivet de Bestemmelser i Henseende til hans Næringsdrifts Udøvelse, Begrænsning og Vortfalden, som af Lovgivningen til enhver Tid maatte blive fastsatte.“

5) Paragraffens 2det, 3dje, 4de, 5te og 6te Afsnit blive ny § 3, idet i Slutningen af 6te Afsnit Ordene „og Næringsadkomst — 3dje Klasse“ udgaar.